

פְּתִיחִין עֵינִין הוּיָנוּ. גִּלְגָּלָא אַסְחַר מֵעִילָא לְכַמָּה סְטָרִין, קָל
נְעִימוּתָא אַתְעָר. אַתְעָרוּ נְיִמִין דְּמִיכִין דְּשִׁינְתָא בְּחוּרֵיהוּן, וְלֹא
יְדַעִי וְלֹא מִסְתַּכְלֵן, וְלֹא חֲמָאן. אַטְיִמִין אֹדְנִין, כְּבִדִין דְּלַבָּא, נְיִמִין
וְלֹא יְדַעִין. אֹרֵייתָא קְיִמָּא קַמֵּיהוּ, וְלֹא מְשַׁגְיַחִין וְלֹא יְדַעִי בְּמָה
מִסְתַּכְלֵן, חֲמָאן וְלֹא חֲמָאן. אֹרֵייתָא רַמַּאת קָלִין אַסְתַּכְלוּ טַפְשִׁין,
פְּתַחוּ עֵינִין, וְתַנְדְּעוּן. לִית מָאן דִּישְׁגַּח, וְלִית מָאן דִּירְכִין אֹדְנֵיהּ,
עַד מָה תְּהוּוֹן בְּגוּ חֲשׂוּכָא דְרַעוּתֵיכוּ. אַסְתַּכְלוּ לְמַנְדַּע, וְאַתְגְּלִי
לְכוּן נְהוּרָא דְנְהִיר.

בְּזַמְנָא דִּיעֶקֶב שְׁלִימָא, מְגוּ עָאקוּ דְאַרְעָא וּרְשׁוּ אַחְרָא, בְּגוּ דְרַגִּין
נוֹכְרָאִין דְּחָה לְכֻלְהוּ, וּבְרִיר חוּלְק עַדְבֵּיהּ וְאַחְסַנְתִּיהּ.
נְהוּרָא מְגוּ חֲשׂוּכָא, חֲכַמְתָּא מְגוּ טַפְשׁוּתָא, וְאוֹקִיר לִיהּ לְמֵאֲרִיהּ
כַּד הָוָה קָאִים בְּגוּ רְשׁוּתָא דְאַל זָר. עַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה כט) לֹא
עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עֲתָה פָּנָיו יִחְוָרוּ.

וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב, (בראשית ל) בְּרִיר לִיהּ לְחוּלְקֵיהּ לְעַדְבֵּיהּ, מִקַּל לְבָנָהּ
לַח, סְטָרָא דִּימִינָא, גְּוֹן חוּר. לַח, סְטָרָא אִיהוּ דְּמִים. וְלוֹז,

לשוון הקודש

תהיו בתוך החשכה של רצונכם?
הסתכלו לדעת, ויתגלה לכם האור
המאיר.

בְּזַמְנָא שְׁיַעֲקֹב הַשְּׁלָם, מִתּוּךְ הַצָּרָה שֶׁל
הָאָרֶץ וּרְשׁוּת אַחְרַת, בְּתוּךְ דְּרַגּוֹת
זְרוֹת דְּחָה אֶת כָּלָם, וּבְחַר חֶלֶק גּוֹרְלוֹ
וְנַחֲלָתוֹ, הָאֹר מִתּוּךְ הַחֲשֵׁכָה, חֲכַמָּה
מִתּוּךְ הַטַּפְשׁוּת, וּכְבִד אֶת רְבוּנוּ,
כְּשֶׁהִיא עוֹמֵד בְּתוּךְ הַרְשׁוּת שֶׁל אֵל זָר.
עַל בֶּן כְּתוּב (ישעיה כט) לֹא עֲתָה יְבוּשׁ
יַעֲקֹב וְלֹא עֲתָה פָּנָיו יִחְוָרוּ.

וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב (בראשית ל), בְּחַר לוֹ לְחֶלְקוֹ
וְלַגּוֹרְלוֹ, מִקַּל לְבָנָהּ לַח, צַד יְמִין, גְּוֹן

שֶׁל הַמַּעֲשָׂה, קִשְׁרֵי הָאִמּוּנָה, קוֹל הַקּוֹל
שֶׁל הַקּוֹלוֹת, מִתְעוֹרֵר מִמַּעַלָּה לְמַטָּה.
אֲנוּ הָיִינוּ פְּתוּחֵי עֵינַיִם. הַגְּלִגָּל סוֹבֵב
מִמַּעַלָּה לְכַמָּה צְדָדִים, קוֹל שֶׁל נְעִימוּת
הַתְעוֹרֵר. הַתְעוֹרֵרוּ יְשָׁנִים נִרְדָּמִים
שֶׁשָּׁנָה בְּנַחֲרֵיהֶם, וְלֹא יוֹדְעִים וְלֹא
מִסְתַּכְלִים וְלֹא רוֹאִים, אֲטוּמֵי אֲזַנִּים,
כְּבִדֵי לֵב, יְשָׁנִים וְאִין יוֹדְעִים, הַתּוֹרָה
עוֹמֵדָת לְפָנֵיהֶם וְלֹא מְשַׁגְיַחִים וְלֹא
יוֹדְעִים בְּמָה מִסְתַּכְלִים, רוֹאִים וְלֹא
רוֹאִים. הַתּוֹרָה מְרִימָה קוֹלוֹת: הַסְתַּכְלוּ
טַפְשִׁים, יִפְתְּחוּ הָעֵינַיִם וְתַדְּעוּ. אִין מִי
שִׁישְׁגִיחַ, אִין מִי שִׁירְכִין אֲזַנּוֹ. עַד מְתִי

דא סטרא דשמאלא, סומקא כוורדא. וערמון, פליל דא בדא. וכלהו אחיד ימינא חוורא בגווניה, וסלקא בהו. דכתוב מחשף הלבו, דאף על גב דאחיד לתרין סטרין, נטל (ס"א נטה) חולקיה לסטר ימינא, ואגליף בכלא, בהאי סטרא ובהאי סטרא, פדין אקרי גבר שלים, שלים בכלא.

מה כתיב בתריה, (שם) והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות וגו'. סטרא דסטרין, לחכימי לבא אתמסר. בגו משריין עלאין קדישין אית דרגין עלאין אליו על אליו, אליו פנימאין, ואליו לבר. אינון פנימאין מתקשרין במלכא קדישא, ומתקשרין בישראל, בגין קדישין לקדשא בריה הוא, ואליו אקרין הצאן המקשרות, משריין דאינון מקשרות, עילא ותתא.

בשעתא דתיאובתא דלהון לגבי זוהרא עלאה דלעילא. עמודא דאמצעיתא, יעקב שלימא נטל אינון מקלות, תפלין דרישא, ברהטים, אתר ודוכתא, לדיורי תפלין. ומהכא נטלי נהורא וזיוא, כל חילין ומשריין עלאין, אינון דמתקשרין לעילא

לשון הקודש

מדרגות עליונות אלו על אלו, אלו פנימיים ואלו לבחון. אלו הפנימיים מתחברים במלך הקדוש, ומתחברים בישראל, בגים קדושים להקדוש ברוך הוא, ואלו נקראות הצאן המקשרות, מחנות של אלו מקשרות, מעלה ומטה. בשעה שהתשוקה שלהם לגבי זוהר העליון שלמעלה, עמוד האמצעי, יעקב השלם לקח אותם המקלות, תפלין של ראש, ברהטים, מקום ומושב, להנחת התפלין. ומפאן לוקחים אור וזיו כל החילות ומחנות העליונים, אלו

לבן. לח, הוא צד של הפנים. ולו, זה צד של השמאל, אדם בורד. וערמון, כלול זה בזה. וכלם אחוה הימין הלבן בצבעו ועולה בהם, שכתוב מחשף הלבן, שאף על גב שאוחז לשני הצדדים, לוקח ונוטה חלקו לצד ימין, ונחקק בכלם, בצד זה ובצד זה, אז נקרא גבר שלם, שלם בכל.

מה כתוב אחריו? (שם) והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות וגו'. סטר הסטרין לחכימי לב נמסר. בתוך מחנות עליונים קדושים יש

ומתקשרן לתתא. פיון דאינון נטלין מגו רהטין שקתות המים,
פדין, אינון הוו מקורין ומבועין לנחתא לתתא ולמיהב לכלא.

ובגין כה, אפריש יעקב בין דרגין עלאין קדישין, לדרגין אחרנין,
דשאר עממין. כמה דאת אמר, (בראשית ל) וישת לו עדרים
לבדו ולא שתם על צאן לבן. (אינון) עדרים אפריש ליה לגרמיה,
דלא יהא ליה חולק בשאר עממין, כמה דאפריש ליה, דרגי
דמהימנותא לעילא, לחולקיה ועדביה, הכי אצטריך לאפרשא
דרגין דמשרין קדישין לתתא, לקשרא לון בהדיה, באינון היכלין
דמטרוניתא.

וכלהו רשימין, ברשימו דמלכא עלאה. כמה דישראל, רשימין
לתתא, בין כל שאר עממין, אוף דרגין דמשרין עלאין,
רשימין אינון לחולקיה (דקודשא) לקודשא ברין הוא, בין כל שאר
חילין, ומשרין עלאין. ועל דא בריר יעקב אינון לחולקיה
ועדביה, רשימין לחולקא (ברוא) דמהימנותא, (ס"א ובגין כה פתיב פי
יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו. יה עלאה איהו בריר חולקיה ועדביה רוא

לשון הקודש

מדרגות של מחנות קדושים למטה,
לקשר אותם עמו באלו ההיכלות של
הגבירה.

ובלם רשומים בסימן של המלך
העליון, כמו שישראל רשומים למטה
בין כל שאר האמות, אף מדרגות של
מחנות עליונים רשומים הם לחלקו ושל
הקדשהו של הקדוש ברוך הוא בין כל
שאר החילות ומחנות עליונים. ועל זה
ברר יעקב את אלו לחלקו ונורלו,
רשומים לחלק (בסוד) של האמונה, ומשום
כה כתוב כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו. זה

שמתקשרים למעלה ומתקשרים למטה.
בין שאלו לוקחים מתוך הרהטים
שקתות המים, אז אלו היו מקורות
ונביעות להוריד למטה ולתת לכלם.

ומשום כה הפריש יעקב בין המדרגות
העליונות הקדושות למדרגות האחרות
של שאר העמים, כמו שנאמר (בראשית ל)
וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן
לבן. (אלו) עדרים הפריד לו לעצמו, שלא
יהיה לו חלק בשאר האמות, ובמו
שהפריש לו מדרגות האמונה למעלה
לחלקו ולגורלו, כה צריך להפריש

דמיהימנותא) אוף הכי קדשא בריהו הוא, בריר ליה, מפל שאר חילין ומשריין דעלמא.

ומשריין עלאין, מתפרשאן אלין מאלין. בשעתא דזהרא דנורא בנהירו דשכינתא אתגליא, פל אינון דרגין אחרנין, אתכספון, ומתעטפי מהווא זהרא ולא יכלו לקרבא לגביה. וכל אינון תקונין (ס"א דרגין) קדישין, דאינון תקונא דיליה. בשעתא דאתגליא ההוא זהרא, מיך תדאן וסלקון לאתקרבא בהדיה, ולא תקשרא לגביה, ואיהו בהו אתתקנת, (אתתקון) וסתרא דא (בראשית ל) והיו העטופים ללבן והקשורים ליעקב.

ואצטריף לבררא (ס"א לבררא) ולא תפרשא דרגין קדישין (ס"א לחולקיה) דחולקיה. מאינון דרגין דשאר עמין, ובכלא אצטריף יעקב קדישא (ס"א בוכרא דקדשא בריהו הוא לאתקרבא) ועל דא קדשא בריהו הוא כתיב באורייתא, מהימנותא דיליה, בגו סטרי (ס"א סטרי) מלין אלין. זכאה חולקיה.

ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים. (בראשית לב) מתניתין, תוקפי דהורמני, זקיפין מלעילא, ושננא דחרבא דמלהטא

לשון הקודש

אצלו, והוא בהם נתקן, וסוד זה – (בראשית ל) והיה העטפים ללבן והקשורים ליעקב.

וצריף לברר ולבררן ולהבדיל מדרגות קדושות וס"א לחלקן של חלקו מאלו המדרגות של שאר העמים, ובכלם צריף יעקב הקדוש וכבוד של הקדוש ברוך הוא להתקרב, ועל זה הקדוש ברוך הוא כתב בתורה, אמונה שלו, בתוך צדדי וס"א סטרי מלים אלו. אשרי חלקו.

ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי

עליון הוא, ברר חלקו ונרלו סוד האמונה אף כף הקדוש ברוך הוא ברר לו מפל שאר צבאות ומחנות של העולם.

ומחנות עליונים נפרדים אלו מאלו. בשעה שזהר של אש בהאררת השכינה מתגלה, פל המדרגות האחרות האלו מתבזשות, ומתכסות מהזהר ההוא, ולא יכלו להתקרב אליו. וכל אלו התקונין ומדרגותו הקדושים, שהם תקונין שלו. בשעה שמתגלה הזהר ההוא, מיך שמתחם ועולים להתקרב עמו ולהתקשר

מִמָּנָא עַל כָּל (ס"א כָּמָה) חִילִין וּמִשִּׁירֵין.

ההוא חרְבָא מְלֵהטָא, היא חרְבָא סוּמְקָא. דְכְתִיב, (ישעיה לד) חֶרֶב לִי מְלֵאָה דָם. ההוא חרְבָא דְתִלְיָא בֵיהּ הַפּוּכָא, אִינוּן דְמֵהֶפְכִי לְכָמָה גְוּוּנִין. הוא נְשִׁינ, הוא גּוּבְרִין, בְּסִטְרִין סְגִיאִין, מִתְפָּרְשִׁין גְוּוּנִין אַחֲרָנִין לְכָמָה דְרָגִין.

מִסְטָרָא דְאִלְנָא דְחִי, נְפָקִי אִינוּן. דְמִתְיַחֲדִי בִיחודָא בְּקִשׁוּרָא. קְדִישִׁין אֵלִין, אֲשַׁתְּאֲבֹן תְּדִיר מִטַּל הַשָּׁמַיִם, שְׁמִיהּ דְאַלְקִים, אֲתַתְּקִין בְּהוּ. (ס"א ועל דא אמר משמני הארץ ואתתקון) בְּאַרְבַּע סִטְרִין דְעֵלְמָא, אֲתַעְבִּידוּ סְמְכִין דְפְרִסְיָא. כְּלֵהוּ מְרַגְלִיטִין, שְׁיִיפִין וְסְמְכִין, לָא מִתְפָּרְשִׁין לְעֵלְמָא. מְגוּ דָא שְׁמָא, אִינוּן קִשׁוּרִין דִּיעֻקְב, דְבָרִיר לְחוּלְקִיהּ. וּמִתְקִשְׁרֹן בְּשְׁמָא דָא, כְּלֵהוּ נְפָקוּ (בְּעֵרְב).

וַיַּעֲקֹב כִּד נֶפֶק לְמִיזֹל לְאַרְחִיהּ, לְאַרְבַּע סִטְרִין אַקִּיפוּ לִיהּ, לְאַרְבַּע זְוּוּיִין דְעֵלְמָא נְטְרוּ לִיהּ, בְּשַׁעֲתָא קֵלָה אֲתַרְגִּישׁ מֵאִלְנָא לְעֵילָא, לְמִיטְר אִילְנָא דְלִתְמָא, וּכְדִין (בראשית ל) וַיֹּאמֶר

לשון הקודש

השם של אלהים מתתקן בהם. ועל זה אמר משמני הארץ ונתקון בארבעה הצדדים של העולם נעשו לעמודי הכפא. כלם מְרַגְלִיטִין וְאִיבְרִים וְעִמּוּדִים, לָא נְפָרְדִים לְעוֹלָם מִתּוֹךְ הַשֵּׁם הַזֶּה, הֵם הַקִּשְׁרִים שֶׁל יַעֲקֹב שֶׁבָחָר לְחִלְקוֹ וְנִקְשְׁרִים בְּשֵׁם הַזֶּה, כֻּלָּם יֵצְאוּ וּבְעֵרְבוּ.

וַיַּעֲקֹב, כְּשִׁיזָא לְלַכְתָּ לְדַרְבּוֹ, הַקִּיפּוֹ אֹתוֹ לְאַרְבַּעַת צְדָדִים. לְאַרְבַּע הַזְּוִיּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם שֶׁמְרוּ אֹתוֹ. בְּשַׁעֲתָא קֵלָה הִתְרַגַּשׁ מֵהַעֵץ וּפְהִמְקוּם שֶׁלְמַעְלָה לְשֹׁמֵר אֶת הָעֵץ שֶׁלְמַטָּה, וְאֵז וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

אלהים. משנה. חֲזָקִי הַשָּׁרִים וְקוֹפִים מְלַמְעֵלָה, וְלֵהִט הַחֶרֶב הַשְּׁנוּנָה מִמָּנָה עַל כָּל וּכְמֵהוּ הַצְּבָאוֹת וְהַמְּהַנּוֹת.

אֲוֵתָהּ הַחֶרֶב הַלּוֹהֶטֶת הַיָּא חֶרֶב אֲדָמָה, שְׁכַתּוּב (ישעיה לד) חֶרֶב לְה' מְלֵאָה דָם. הַחֶרֶב הַזֹּאת שְׁתִּלּוּיָהּ בְּהַהַפּוּדָה, הֵם שְׁמֵתֵהֶפְכִים לְכָמָה צוּרוֹת. הוּא נְשִׁים, הוּא גְבָרִים, בְּצַדִּים רַבִּים, נְפָרְדוֹת הַצּוּרוֹת הַאֲחֵרוֹת לְכָמָה דְרָגוֹת. מִתְחַצֵּד שֶׁל עֵץ הַחַיִּים הֵם יוֹצְאִים, שְׁמֵתֵיחֲדִים בִּיחוד בְּקִשְׁרֵי אֵלוֹ הַקְּדוּשִׁים נְשִׁאֲבִים תְּמִיד מִטַּל הַשָּׁמַיִם.

יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחְנֶה אֱלֹהִים זֶה. כְּדִין (בראשית ל) וַיִּקְרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵיִם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, תָּא חֲזִי, שְׁלֵמוֹתֶיהָ דִּיעֲקֹב, דְּלֹא בָעָא לְמִיזֵל אֶלָּא
בְּרִשׁוֹתֶיהָ דְּלָבֹן, וְאִי תִימָא, זְמַנָּא אַחְרָא אַמַּאי לָא. אֶלָּא בְּגִין
דְּדַחִיל יַעֲקֹב דְּלֹא יִשְׁבּוֹק לִיה, וַיִּשְׁתַּלְּמוּ תְרִיסַר שְׁבַטִין בְּאַרְעָא
אַחְרָא. וְעַל דָּא כִּיּוֹן דְּחָמָא דְּמָטָא שְׁעָתָא דְּבִנְיָמִן, בְּרַח. כְּמָה דְּאָתָּ
אָמַר, (בראשית לא) וַיְבָרַח הוּא וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. דְּכִיּוֹן דְּאֶתְיָלִיד בְּנִימִן,
אֶתְקַשְׁרָא שְׁכִינְתָּא בְּכֻלְהוּ שְׁבַטִין, וְנָטַל בֵּיתָא בְּהוּ. וַיַּעֲקֹב הָוָה יָדַע
בְּרוּחָא דְּחֻכְמָתָא, דְּכַד יִשְׁתַּלְּמוּ תְרִיסַר שְׁבַטִין, דְּשְׁכִינְתָּא תִתְקַשְׁרָא
בְּהוּ, וְרַחֵל תָּמוֹת, וְאִיהִי נָטְלָא בֵּיתָא.

וְתָא חֲזִי, הָכִי אוֹלִיפְנָא, עֲלָמָא תִתְאַה, אֶתְחֲזִי לִיה לִיעֲקֹב, כְּמָה
דְּאֶתְחֲזִי לִיה לְמִשָּׁה, אֶלָּא דְּלֹא יְכִילַת, עַד דְּהוּוּ תְרִיסַר שְׁבַטִין
בְּבֵיתָא, לְאֶתְקַשְׁרָא בְּהוּ. וְכִדִּין, אֶתְדַחִיית רַחֵל, וְנָטְלַת אִיהִי בֵּיתָא
בְּכֻלְהוּ שְׁבַטִין, וְהוּוּ עֲקָרָא דְּבֵיתָא. וְכִדִּין (תהלים קיג) מוֹשִׁיבֵי עֲקָרַת
הַבַּיִת. אָמַר יַעֲקֹב, הָא מָטָא זְמַנָּא דִּישְׁתַּלְּמוּ י"ב שְׁבַטִין, וְוּדָאִי
עֲלָמָא דְּלַעֲיִלָּא יִיחֹת לִיה לְבֵיתָא, וְאֶתְקַשְׁרָא (נ"א)

לשון הקודש

וַיַּעֲקֹב הָיָה יוֹדֵעַ בְּרוּחַ הַחֻכְמָה, שֶׁכַּאֲשֶׁר
יִשְׁתַּלְּמוּ שָׁנִים עֶשֶׂר הַשְּׁבַטִים,
שֶׁהַשְּׁכִינָה תִתְקַשְׁרַת עִמָּהֶם וְרַחֵל תָּמוֹת,
וְהִיא נוֹטְלַת אֶת הַבַּיִת.

וּבֵּיא וְרָאָה, כִּדְּ לְמַדְנֵוּ, הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן
רְאוּי לוֹ לִיעֲקֹב כְּמוֹ שְׂרָאוּי לְמִשָּׁה, אֶלָּא
שְׁלֵא יְכַלָּה עַד שֶׁהָיוּ שָׁנִים עֶשֶׂר שְׁבַטִים
בְּבֵית לְהִתְקַשְׁרַת עִמָּהֶם, וְאִזּוֹ נִדְחַתָּה
רַחֵל, וְהִיא נָטְלָה אֶת הַבַּיִת עִם כָּל
הַשְּׁבַטִים וְהִיָּתָה עֲקָרַת הַבַּיִת, וְאִזּוֹ (תהלים
קיג) מוֹשִׁיבֵי עֲקָרַת הַבַּיִת. אָמַר יַעֲקֹב,
הִנֵּה הִגִּיעַ הַזְּמַן שִׁישְׁתַּלְּמוּ שָׁנִים עֶשֶׂר

כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחְנֶה אֱלֹהִים זֶה. אִזּוֹ וַיִּקְרָא
שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵיִם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בֵּיא רָאָה אֶת שְׁלֵמוֹתוֹ
שֶׁל יַעֲקֹב שְׁלֵא רָצָה לְלַכֵּת אֶלָּא
בְּרִשׁוֹתוֹ שֶׁל לָבֹן. וְאִם תִּיאַמַר, בְּפַעַם
אַחֶרֶת לְמָה לָא? אֶלָּא מִשּׁוֹם שִׁיעֲקֹב
פָּחַד שְׁלֵא יַעֲזֹב אוֹתוֹ, וַיִּשְׁתַּלְּמוּ שָׁנִים
עֶשֶׂר הַשְּׁבַטִים בְּאַרְצֵי אַחֶרֶת. וְעַל כֵּן,
כִּיּוֹן שְׂרָאָה שֶׁהִגִּיעָה הַשְּׁעָה שֶׁל בְּנִימִן,
בְּרַח, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וַיְבָרַח הוּא וְכָל אֲשֶׁר
לוֹ. כִּיּוֹן שְׁנוּלֵד בְּנִימִן, נִקְשְׁרָה הַשְּׁכִינָה
עִם כָּל הַשְּׁבַטִים, וְנָטְלָה אֶת הַבַּיִת עִמָּם.

עֲלָמָא דְלַעִילָא יַיְחִוּת לִיה בְּבֵיתֶיהָ, וְאַתְקַשְׁרָא) בְּהוּ, וּמִסְכְּנָתָא דָּא אֲתִדְחִיָּיא
 קַמֵּיהָ. אִי תִימּוּת הֶכָּא, לָא אָפוּק מִכָּאן לְעַלְמִין. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא
 בְּאַרְעָא דָּא, לָא אֲתַחֲזִי לְאַשְׁלָמָא בֵּיתָא. בְּגִין כֶּךָ, (בראשית ל) וַיְהִי
 כַּאֲשֶׁר יִלְדָה רָחֵל אֶת יוֹסֵף, עַד לָא יִשְׁתַּלְּמוּ שְׁבַטֵין.
 שָׁמַע רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר, וְדָאִי כָּל מְלוֹי דְרַבִּי יְהוּדָה שְׁפִיר, וְדָא
 סָלִיק עַל כָּלָא. וְאִי תִימָא, אֲמַאי לָא אָזַל לִיה לְאַרְחִיָּה מִיָּד. אֲלֵא,
 כָּל זְמַנָּא דְרָחֵל לָא מִתְעַבְרָא מִבְּנֵימִין, אֲתַעַכְבַּ תַּמָּן. כִּיּוֹן דְמִטָּא
 זְמַנָּא דְבְנֵימִין, עָרַק, וְלֹא בָעָא רְשׁוּתָא. בְּגִין דְלֹא יִתְעַכְבַּ תַּמָּן,
 וְאַתְחַבֵּר יַעֲקֹב בְּכֻלְהוּ שְׁבַטֵין, בְּאַתֵּר דְאַצְטְרִיף. (ע"כ סתרי תורה).

לשון הקודש

דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה יָפִים, וְזֶה עוֹלָה עַל
 הַכֹּל. וְאִם תֹּאמַר, לָמָּה לֹא הִלְךְ לוֹ
 לְדַרְכוֹ מִיָּד? אֲלֵא כָּל זְמַן שָׁרְחֵל לֹא
 הִתְעַבְרָה מִבְּנֵימִין, הִתְעַכְבַּ שָׁם. כִּיּוֹן
 שֶׁהִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁל בְּנֵימִין, בָּרַח, וְלֹא בִקֵּשׁ
 רְשׁוּת, בְּדִי שְׁלֵא יִתְעַכְבַּ שָׁם, וְהִתְחַבֵּר
 יַעֲקֹב עִם כָּל הַשְּׁבַטִים בְּמָקוֹם שְׁצִרִיף.

ע"כ סתרי תורה

הַשְּׁבַטִים, וְדָאִי שֶׁהַעוֹלָם שְׁלַמְעֵלָה יָרַד
 לוֹ לְבֵית וַיִּתְקַשֵּׁר וְהַעוֹלָם שְׁלַמְעֵלָה יָרַד לוֹ
 בְּבֵיתוֹ וְהִתְקַשְׁרוּ בָהֶם, וְהִעֲנִיָּה הַזֹּאת
 נִדְחִית לְפָנָיו. אִם תִּמּוּת כָּאן, לֹא אֵינִי
 מִכָּאן לְעוֹלָמִים. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא בְּאַרְץ
 הַזֹּאת לֹא רָאוּי לְהַשְׁלִים אֶת הַבֵּית. מִשּׁוֹם
 כֶּךָ, (בראשית ל) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יִלְדָה רָחֵל אֶת
 יוֹסֵף, טָרַם שִׁישְׁתַּלְּמוּ הַשְּׁבַטִים.
 שָׁמַע רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר, וְדָאִי שְׁכָּל